

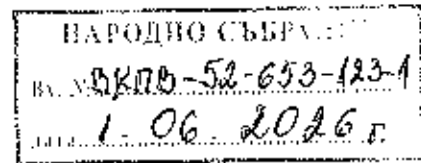
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

1000 София,
ул. „Екзарх Йосиф“, № 12

Администрация: тел.: 02/930 49 57, e-mail: vss@vss.justice.bg

Изх. № ВСС-7339

Дата: 29.05.2026

ДО
ПРОФ. ЯНКА ТЯНКОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВРЕМЕННАТА КОМИСИЯ
ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ КЪМ
52-РОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваш изх. № ВКПВ-52-653-123-1 от 19.05.2026 г.

УВАЖАЕМА ПРОФЕСОР ТЯНКОВА,

В изпълнение на решение по Протокол № 12, т. 1, от проведено на 28 май 2026 г. заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет, приложено Ви изпращам становище по общ законопроект за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт № 52-653-123-6/14.05.2026 г., ведно с Доклад относно постъпили становища от органите на съдебната власт и професионалната общност по въпросите, обсъдени на заседанието на Пленума на ВСС на 13.03.2025 г., касаещи начините и способите за пряк избор на членове на Висшия съдебен съвет от съдиите, прокурорите и следователите, и с изготвени от Висшия съдебен съвет хронограми за провеждане на пряк избор на членове на ВСС от професионалната квота, на Ваше разпореждане.

Приложение: съгласно текста.

ЗА ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

ЛИМИТЪР НЕНОВ

(съгласно с Решение № ВСС-7384/28.05.2026 г.)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ИЗВЛЕЧЕНИЕ

от Протокол № 12

от дистанционното заседание чрез видеоконферентна връзка на
Пленума на Висшия съдебен съвет,
проведено на 28 май 2026 г.

ПО ДНЕВНИЯ РЕД

1. **ОТНОСНО:** Становище по общ законопроект за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт № 52-653-123-6/14.05.2026 г.

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

1.1. **ПРИЕМА** становище по общ законопроект за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт № 52-653-123-6/14.05.2026 г.

1.2. **ИЗПРАЩА** становището по т. 1.1 на проф. Янка Тянкова - председател на Временната комисия по правни въпроси към 52-рото Народно събрание, ведно с Доклад относно постъпили становища от органите на съдебната власт и професионалната общност по въпросите, обсъдени на заседанието на Пленума на ВСС на 13.03.2025 г., касаещи начините и способите за пряк избор на членове на Висшия съдебен съвет от съдиите, прокурорите и следователите, и с изготвени от Висшия съдебен съвет хронограми за провеждане на пряк избор на членове на ВСС от професионалната квота.

Вярно с оригинала,
Гл. специалист АОП/ПВСС
Н. Червенкова

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: /п/ Боян Магдалинчев

Становище по общ законопроект за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт № 52-653-123-6/14.05.2026 г.

С решение по т. 7 от Протокол № 10 от заседание на Комисията по правни въпроси към Пленума на Висшия съдебен съвет, проведено на 26.05.2026 г., е прието да бъде изготвено становище по законопроект за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт (общ законопроект на приетите на 14.05.2026 г. на първо гласуване законопроекти с рег. № 52-654-01-9/30.04.2026 г., рег. № 52-654-01-17/30.04.2026 г. и рег. № 52-654-01-37/11.05.2026 г. за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт).

Във връзка с горното и като съобразихме, че изложението по-долу е ограничено до предложенията от законопроекта, които засягат конституционно установения статут, структурата, компетентността и функционирането на Висшия съдебен съвет, изразяваме следното:

1. В § 1 се предлага изменение на чл. 16 от ЗСВ чрез създаване на нови ал. 4 и ал. 5. Предвижда се един от членовете на Съдийската колегия да бъде избран от Съюза на юристите, а друг – от Общото събрание на Висшия адвокатски съвет. По отношение на Прокурорската колегия се предлага един от членовете ѝ да бъде избран от Академичния съвет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“, а друг – от Българската академия на науките. В мотивите това е представено като въвеждане на „обществена квота“ в рамките на парламентарната квота.

Вносителите не посочват защо именно тези четири субекта са избрани като титуляри на право на предложение. Не е ясен критерият, по който Академичният съвет на Софийския университет е предпочетен пред юридическите факултети или академичните органи на други висши училища, които също обучават юристи. Не е ясно и защо Съюзът на юристите в България е поставен в по-привилегировано положение спрямо други професионални юридически организации.

От гледна точка на принципа на правовата държава законовите разрешения следва да бъдат предвидими, обосновани и последователни. Когато законът предоставя привилегия на конкретно посочени субекти, без да съдържа обективни критерии за техния избор, това поражда съмнение за несъответствие с изискванията за правна сигурност, равнопоставеност и обективност.

Общественото участие при избора на членове на ВСС е легитимна цел, но то следва да се осъществява чрез открита и прозрачна и процедура. То не следва да се реализира чрез предоставяне на изключително право на предложение само на няколко предварително избрани организации, без ясна и убедителна законодателна обосновка.

Следва също така да се отбележи, че така формулираните разпоредби не са съобразени с правно-техническите изисквания за съставяне на

нормативни актове, установени в Закона за нормативните актове и указа за неговото прилагане.

2. С § 2 и § 17 от общия законопроект се въвежда изискване към кандидатите за членове на ВСС да са независими и партийно неутрални, като с допълнителна разпоредба се предлага легална дефиниция на понятието „партийно неутрално лице“. ВСС е орган, призван да отстоява независимостта на съдебната власт, което предполага членовете му да са политически неангажирани. Възражение буди предложената дефиниция на понятието „партийно неутрално лице“. Текстът не обхваща всички възможни хипотези на партийна обвързаност или политическа зависимост. Това създава риск въведеното изискване да остане формално и да не постигне целта, която законопроектът преследва, а именно гарантиране на реална политическа неутралност на кандидатите за членовете на ВСС.

3. С § 3 в чл. 18, ал. 1 се предлага създаване на нова т. 12, с която се въвежда ограничение кандидат за член на ВСС да не може да бъде лице, което през последните 7 години е било председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд или главен прокурор, техен заместник, или е било определено да изпълнява такива функции за повече от общо 6 месеца.

Предложението поражда сериозни съображения, тъй като въвежда ограничение, основано единствено на заемана в миналото длъжност, без да е обосновано с конкретен риск за независимостта, безпристрастността или професионалната пригодност на съответното лице. По този начин се изключва възможността определена категория лица да бъдат кандидати за членове на ВСС не поради липса на професионални или нравствени качества, а единствено поради предходното им служебно положение.

Текстът има характер на ограничение *inuitu personae*, т.е. с оглед на личността и на заемани конкретни висши длъжности, а не въз основа на общ, обективен и еднакво приложим критерий. Това създава риск от възприемането му като законодателно решение, насочено към ограничен и предварително определен кръг лица.

Предложението има и дискриминационен характер, доколкото поставя в по-неблагоприятно положение лица, заемали най-висшите длъжности в съдебната власт, без да е налице достатъчно убедителна и пропорционална причина за това. Самото заемане на такава длъжност не може автоматично да бъде приравнено на зависимост, несъвместимост или непригодност за участие във ВСС.

В този смисъл предложената разпоредба е в противоречие с чл. 5 от Конституцията на Република България, доколкото законът не може да въвежда ограничения, които са несъвместими с конституционните принципи на правовата държава, равенството и недопускането на произвол. Поради това предложението следва да бъде прецизирано.

4.1. В § 4, вариант 1, се предвижда редакция на чл. 19 от ЗСВ. На първо място, се въвежда задължение за администрацията на Народното събрание, при провеждане на избор за членове на ВСС, да изисква справка от Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства

за наличие на неправомерно прилагане на специални разузнавателни средства спрямо кандидатите, справки за висящи, прекратени и спрени досъдебни производства, по които кандидатите са привлечени в качеството на обвиняеми, както и справка за исканията за достъп до данни по Закона за електронните съобщения. Вносителите не са изложили мотиви, които да обосновават необходимостта от предложението, нито са аргументирали преследваната с него цел. Поради това е невъзможно да се извърши преценка за пропорционалността на предлаганата мярка.

На следващо място, се предвижда предложението за членове на ВСС, избирани от Народното събрание, да могат да правят не само народните представители, но и Висшият адвокатски съвет и юридическите факултети във висшите училища. Това предложение, подобно на предложението по § 1, очевидно цели да повиши професионалната легитимност на кандидатурите, да намали политическото влияние върху избора и да ангажира по-широко юридическата общност с процеса по формиране на състава на Висшия съдебен съвет. И тук обаче недоумение буди избирателният подход на вносителите.

Критерият, според който право на номиниране имат само юридическите факултети, класирани на първите три места в рейтинговата система на Министерството на образованието и науката, поражда съмнения за неравнопоставено третиране спрямо част от висшите училища и академичната общност. Рейтинговата система представлява административен инструмент за оценка на качеството на обучението и научната дейност, но не следва да служи като самостоятелно правно основание за предоставяне на публично-правна функция.

Подобно ограничение поражда съмнение за несъответствие с принципите на равенство и академична автономия, прогласени съответно в чл. 6, ал. 2 и чл. 53, ал. 5 от Конституцията. Всички акредитирани висши училища са равнопоставени по закон и не следва да бъдат подреджани в правен смисъл според „йерархия на участие“ в обществени и публично-правни процеси.

4.2. В § 4, вариант 2, също се предвижда редакция на чл. 19 от ЗСВ, като се създават нови ал. 3 и ал. 4. С предложената ал. 3 се предвижда Народното събрание да приема правила, по които се установява наличието на високи професионални и нравствени качества по чл. 17, ал. 1 от ЗСВ, при спазване на изискванията за прозрачност, обективна преценка и равнопоставеност на кандидатите. С предложената ал. 4 се предоставя право на специализираната постоянна комисия да изисква данни, да извършва проверки и да установява обстоятелства, свързани с изискванията по чл. 17 и чл. 18 от ЗСВ, като държавните органи, органите на местното самоуправление, физическите и юридическите лица са длъжни да окажат необходимото съдействие.

Предложението преследва легитимна цел за по-задълбочена и обективна преценка на кандидатите за членове на ВСС. Въпреки това предложената редакция поражда възражения.

На първо място, не е достатъчно ясно какъв ще бъде обхватът на правилата, които Народното събрание следва да приеме. Критериите за преценка на високите професионални и нравствени качества следва да бъдат уредени достатъчно ясно в закона, а не да се оставят в прекомерна степен на последваща парламентарна регламентация. В противен случай съществува риск чрез вътрешни правила на Народното събрание фактически да се доуреждат материални изисквания към кандидатите.

На следващо място, използваните понятия „обществен авторитет“ и „капацитет за спазване на принципите“ са без легална дефиниция. При липса на ясни законови критерии те могат да доведат до субективна и нееднаква преценка, което би било в противоречие с принципите на обективност и равнопоставеност, прогласени в самата разпоредба. Предложената ал. 4 предоставя твърде широки правомощия на специализираната постоянна комисия. Не са конкретизирани видът на данните, които могат да се изискват, източниците на информация, редът за извършване на проверките, както и гаранциите за защита на личните данни и правото на кандидата да бъде запознат с резултатите от проверката и да изрази становище.

В предложения вид текстът съдържа вътрешно противоречие: от една страна, прокламира принципите на прозрачност, обективност и равнопоставеност, а от друга – допуска прилагането на неясни оценъчни критерии и предоставя прекалено широки проверочни правомощия. Поради това предложението следва да бъде допълнително прецизирано.

5.1. С § 5, вариант 1 се предвиждат следните правомощията на пленума и колегиите:

1. Пленумът да „съгласува“ решенията си относно управлението на недвижимите имоти на съдебната власт със Съдийската колегия на ВСС. Предложението е мотивирано с оглед постигане на гаранции за независимостта на съдилищата и в съответствие с промените в Конституцията от 2023 г., подчертаващи ролята на съда като основен носител на съдебната власт.

Тук следва да се обърне внимание на вносителите на предложението, че нормата на чл. 117, ал. 2 от Основния закон прогласява независимостта на съдебната власт в цялост, а не само на съдилищата. Част от съдебната власт са и органите на прокуратурата. Висшият съдебен съвет, чрез пленума и колегиите си, представлява съдебната власт и осигурява и отстоява нейната независимост. Извън горното и съгласно чл. 30, ал. 2 ЗСВ Пленумът на ВСС се състои от всички негови членове, т.е. както от членовете на Съдийската колегия, така и от тези на Прокурорската, поради което предложението за съгласуване на решение на Пленума на ВСС със Съдийската колегия е безпочвено и необосновано.

Отделно подчертаваме, че едно от правомощията на Пленума на ВСС (чл. 30, ал. 2, т. 14 от ЗСВ) е да създава постоянни и временни комисии, които да подпомагат дейността му, като Устройствения закон дори задължава Пленумът на ВСС да избира от своя състав постоянна Комисия

„Управление на собствеността“, която да е с равно по численост представителство от Съдийската и Прокурорската колегия на ВСС.

2. Пленумът да изразява становища по законопроекти „по предложение на всяка от колегията“. Предложението отново не следва да се подкрепи с мотиви, сходни на тези, изразени по т. 1. В допълнение на горното следва да се изясни, че Пленумът на ВСС в изпълнение на правомощията си по чл. 30, ал. 2, т. 14 ЗСВ е сформирал от състава си Комисия по правни въпроси, която се състои от по четирима членове на Съдийската и Прокурорската колегия на ВСС. В Правилника за организацията и дейността на Висшия съдебен съвет и на неговата администрация е предвидено цитираната комисия да подпомага Пленума на ВСС при изпълнение на правомощието му по изразяване на становища по проекти на закони и на нормативни актове, които се отнасят до съдебната власт, като изготвя проекти на същите и ги внася за обсъждане от целия състав на органа. Поради това намираме, че с приемането на обсъжданото предложение процедурата по приемане на становища по проекти на нормативни актове ще се утежни неимоверно, а крайният резултат би бил идентичен с резултата, който се постига при сегашната регламентация.

3. Премахва се разписаното към момента правомощие на Пленума на ВСС да одобрява автоматизираните информационни системи за органите на съдебната власт, като ще следва да прави това единствено по отношение на информационните системи на прокуратурата.

Намираме направеното предложение за противоречащо на това, очертано в § 5, вариант 1, т. 2, б. б) от общия законопроект, което предвижда в чл. 30, ал. 5 на сега действащия закон, в който са разписани правомощията на двете колегии да се създаде нова т. 24 със следното съдържание:

„24. одобрява автоматизираните информационни системи на съдилищата след съгласуване с министъра на правосъдието и осигурява системната им интеграция и оперативната им съвместимост“.

Видно от цитирания текст, вносителите не са направили уточнението коя от двете колегии ще одобрява информационните системи на съдилищата. Може да се направи обосновано предположение, че това ще бъде Съдийската колегия, но дори в тази хипотеза остава въпросът защо информационните система на прокуратурата ще се одобряват от Пленума на ВСС и кой ще одобрява информационните системи, използвани от самия ВСС. А в случай, че текстът предвижда ново правомощие на двете колегии се поставя логичния въпрос защо Прокурорската колегия ще одобрява информационни системи, използвани от съдилищата. Изложеното мотивира становище за неясноти и противоречия в направеното предложение.

4. Заличава се предвидената към момента възможност прокурорската колегия да дава становище по законопроекти, които са от нейната компетентност, но тази възможност остава за съдийската колегия. Намираме предложението за нелогично и противоречащо на това, според

което Пленумът на ВСС ще изразява становища по законопроекти и нормативни актове „по предложение на всяка от колегиите“.

5. Предвижда се при изминала повече от една година след изтичане на мандата на изборни членове на ВСС, пленумът, съдийската и прокурорската колегия да не могат да взимат решения свързани с назначаване и освобождаване на председателя на Върховния касационен съд, председателя на Върховния административен съд и главния прокурор, назначаване и освобождаване на административни ръководители на органите на съдебната власт и техните заместници, налагане на дисциплинарни наказания и възлагане на проверки на Инспектората на Висшия съдебен съвет, които са извън годишната му програма.

Съгласно Конституционния съд съдебната власт е структурно и функционално обособена. Тя осъществява правосъдната функция на държавата и от това произтича необходимостта от повишени гаранции за независимостта ѝ. Създаването на правни норми, които отнемат основни правомощия на органа са в противовес с Основния закон. Действително в основата на формирането и функционирането на Висшия съдебен съвет учредителната власт е заложила именно взаимодействието между властите, но паралелно с това е въвела конституционна недопустимост за въздействие от другите власти върху осъществяване функциите на съдебната власт. В практиката на КС се приема, че в съдържателен аспект мандатът на предвидените в Конституцията органи не може да бъде редуциран и със закон. Съгласно мотивите на решение № 13 от 15 декември 2010 г. по к.д. № 12 от 2010 г. „конституционно установените правомощия на всички органи, уредени от Конституцията не могат да се отнемат със закон“.

С решение № 12 от 27 септември 2022 г. по к.д. №7/2022 г. на Конституционния съд на Република България, касаещо изтеклия мандат на Инспектората към Висшия съдебен съвет е прието, че: „Конституционно недопустимо е да се преустанови автоматично за неопределено време дейността на Инспектората към Висшия съдебен съвет, поради изтичане срока на пълномощията на главния инспектор и инспекторите и неизбирането на нов състав на Инспектората, осигуряващ му функциониране в съответствие с конституционните предписания.“ В подкрепа на изложеното се явява и определение № 7 от 24 юли 2023 г. по к.д. № 9 от 2023 г., с което КС е отклонил искането на главния прокурор за задължително тълкуване на чл. 130, ал. 4, изречение първо от Конституцията, както и искането на тричленен състав на Върховния административен съд за задължително тълкуване на чл. 130 от Конституцията. Видно от съобразителната част на същото, може да се направи еднозначен извод, че и по смисъла на чл. 130, ал. 4, изр. първо от Основния закон функциите на ВСС не се прекратяват с изтичането на мандата на неговите изборни членове. Въз основа на това КС приема, че прилагането на разпоредбата на чл. 130, ал. 4, изр. първо не поражда противоречия. Конституционният съд не намира основание да промени досегашната си практика да не упражнява правомощието си по чл. 149, ал.

1, т. 1 от Конституцията, „когато не е налице неяснота или отсъства правен проблем, който да бъде решен по пътя на тълкуване“.

Независимо от изложените съображения считаме, че приемането на текст, ограничаващ правомощията на конституционно закрепен орган се налага във връзка с Решение от 30 април 2025 г. на Съда на Европейския съюз (СЕС) по съединени преюдициални дела C-313/23, C-316/23 и C-332/23, ECLI:EU:C:2025:303. Според същото „Член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че принципът на независимост на съдиите не допуска практиката на държава членка членовете на орган на съдебната система на тази държава членка – които са избрани от нейния парламент за определени мандати и имат правомощия да проверяват дейността на магистратите при осъществяване на техните функции, да извършват проверки за почтеност и липса на конфликт на интереси при магистратите и да предлагат на друг орган на съдебната система образуването на дисциплинарно производство с оглед на налагането на дисциплинарни наказания на магистратите – да продължат да изпълняват функциите си след края на установения в конституцията на посочената държава членка мандат и до избора от този парламент на нови членове, когато продължаването на изтеклите мандати не почива на изрично правно основание в националното право, съдържащо ясни и точни правила, които да регламентират изпълнението на тези функции, и когато не е гарантирано, че това продължаване на практика е ограничено във времето“. Обхватът на правомощията е въпрос на политическа воля, но следва да бъде внимателно преценен при съобразяване с Конституцията и установеното от СЕС по приложимото право на Европейския съюз.

5.2. С § 5, вариант 2, се предлага ограничаване на правомощията на Пленума на ВСС, съответно на съдийската и прокурорската колегия, когато е изтекла повече от една година от мандата на изборните членове и новите членове все още не са встъпили. С ал. 8 се предвижда в този период ВСС да отлага приемането на решения и актове, които засягат организацията и функционирането на съдебната система или касаят нейната независимост. С ал. 9 се посочват правомощията, които попадат в обхвата на това ограничение. Сред тях са част от основните кадрови, организационни и управленски правомощия на Пленума и колегията, включително назначения, повишавания, премествания, избор на административни ръководители и други решения от значение за функционирането на съдебната власт. С предложената ал. 10 се допуска изключение от въведеното ограничение. Предвижда се, че при обоснована необходимост и по изключение могат да се приемат решения и актове по ал. 9, когато е застрашено нормалното функциониране на съответния орган на съдебната власт и изпълнението на законоустановените му правомощия.

Аргументи по направеното предложение бяха изразени по-горе в т. 5. Наред с това предложената редакция на ал. 10 се нуждае от подробно уреждане. Не е ясно по какви критерии ще се преценява наличието на

„обоснована необходимост“, кога ще се приема, че е „застрашено“ нормалното функциониране на орган на съдебната власт, както и кой орган ще извършва тази преценка. В този вид разпоредбата създава риск от нееднакво и разширително прилагане на предвиденото изключение. Поради това е необходимо ал. 10 да бъде конкретизирана, като се посочат предпоставки, редът и критериите, при които може да се приеме, че е налице изключителна необходимост за приемане на съответния акт.

6. С предложеното изменение и допълнение на § 6, Вариант 2 се регламентира въвеждане на процедура на двойно мнозинство при избора на председателите на Върховния касационен съд и Върховния административен съд, което се състои в изискването решението на пленума на ВСС да се приема с мнозинство не по-малко от 17 гласа и с мнозинство от членовете, избрани пряко от съдиите. Изискване за наличие на двойно мнозинство се въвежда и при вземане на решение от съдийската колегия при упражняване на правомощията ѝ по чл. 30, ал. 5, т. 1 – 4 ЗСВ.

Считаме, че предложението създава неравнопоставеност между правата на съдиите, прокурорите и следователите, както и между председателите на ВКС и ВАС, и главния прокурор, тъй като аналогични правила не са предвидени за избора на последния, нито за Прокурорската колегия при упражняване на правомощията ѝ по назначаване, освобождаване, преместване, повишаване, атестиране и налагане на дисциплинарни наказания на прокурори и следователи.

Закрепването на законово ниво на тази неравнопоставеност би подменила заложеното от конституционния законодател съотношение. Съгласно чл. 130, ал. 3 от Конституцията членовете на ВСС избирани от професионалната квота и Народното събрание са равни на брой, именно, за да се постига равнопоставеност както между различните видове изборни членове, така и между изборните членове и членовете по право, както и да няма нито една от квотите надмощие при конституирането на органа.

Така направеното предложение може да се счете за такова, нарушаващо баланса между властите. В подкрепа на изразеното отрицателно становище добавяме и част от мотивите на Решение № 10 от 15.11.2011 г. на КС по к.д. № 6/2011 г., според които „Членовете на ВСС имат еднакви права и задължения, защото те са равнопоставени, независимо дали са по право или изборни, дали са избрани за пълен мандат или довършват мандат и независимо каква длъжност са заемали преди да придобият качеството член на съвета“.

7.1. С § 7 се предвижда жалби срещу решения на колегията, касаещи дисциплинарни производства и конкурсни процедури да се разглеждат от смесен състав от двама съдии от Върховния касационен съд и един съдия от Върховния административен съд.

При приемане на предложената промяна следва да се има предвид, че по смисъла на § 1 от Допълнителните разпоредби на Административнопроцесуалния кодекс „Административен орган“ е органът, който е носител на административни правомощия и е овластен въз основа на закон, поради което се прави обоснованият извод, че ВСС е

административен орган. Горното предпоставя обстоятелството, че издаваните от него актове са административни такива, тъй като отговарят на изискванията, предвидени в чл. 21 АПК – изрично волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт.

Съгласно чл. 132, ал. 2 от АПК на Върховния административен съд са подсъдни оспорванията срещу решения на ВСС, което води до становище, че приемането на текста на вносителите ще е в пряко противоречие на предвиденото в Кодекса.

Вносителите на предложението следва да съобразят предложението си и с Решение № 1 от 14.01.1999 г. на Конституционния съд по к.д. № 34/1998 г., според което: „Конституционният съд е дал задължително тълкуване по чл. 149, ал. 1, т. 1 от Конституцията във връзка с правото на защита на българските магистрати (Тълкувателно решение № 3 от 1994 г. по к. д. № 1 от 1994 г.). В него изрично е посочено, че актовете на Висшия съдебен съвет като административен орган на съдебната система, които засягат правата на съдиите, прокурорите и следователите, са административни и подлежат на контрол по реда на Закона за административното производство пред Върховния съд, а след създаването на Върховен административен съд – пред този орган.

Системата от правораздавателни органи е очертана в чл. 119, ал. 1 от Конституцията, а определените в нея самостоятелни Върховен касационен и Върховен административен съд имат отредени в основния закон самостоятелни правомощия – чл. 124 и 125. Щом един акт, с който се засягат права и законни интереси на лицата, има белезите на административен, компетентен да се произнесе по жалба срещу него е именно Върховният административен съд. Доколкото този акт не е административен, компетентен да провери неговата законосъобразност ще бъде Върховният касационен съд.

Конституцията не допуска създаването на смесен състав от двете висши съдебни институции, включително и по извънредни обстоятелства - чл. 119, ал. 3 от основния закон. Неприемливо от гледна точка на чл. 117, ал. 2 от Конституцията е и смесеният състав на съдии от Върховния касационен и Върховния административен съд да се формира от Висшия съдебен съвет, т. е. от органа, който е контролиран, дори това да става чрез жребий.“

Извън горното, доколкото визираната законодателна промяна очертава правораздавателна дейност, ВСС счита, че следва да се съобразят становищата на ВКС и ВАС.

7.2. С § 7, т. 2 се предлага създаване на ново правомощие на министъра на правосъдието, като се предвижда той да може да оспорва всички решения и актове на Пленума и на колегиите на Висшия съдебен съвет по реда на чл. 36, ал. 2 от ЗСВ в 14-дневен срок от съобщаването им, като жалбата спира изпълнението.

Правомощията на министъра на правосъдието по отношение на съдебната власт са изрично уредени в чл. 130в от Конституцията. Те очертават допустимите форми на участие на министъра в дейността на съдебната власт, без да му предоставят възможност да блокира изпълнението на актовете на Висшия съдебен съвет.

Предложеното правомощие министърът на правосъдието да оспорва всички актове на ВСС, при автоматично спиране на тяхното изпълнение, представлява несъразмерна намеса на орган на изпълнителната власт в дейността на висшия административен орган на съдебната власт. Подобна уредба е несъвместима с конституционно гарантираната независимост на съдебната власт по чл. 117, ал. 2 от Конституцията, както и с принципа на разделение на властите по чл. 8 от Конституцията.

Съдебната власт не следва да бъде поставяна в зависимост от волята на орган на изпълнителната власт, още по-малко чрез механизъм, който автоматично блокира изпълнението на актовете на ВСС. Съдебният контрол върху актовете на Висшия съдебен съвет е допустим, но не следва да се превръща в средство за институционално или политическо въздействие върху дейността на съдебната власт. Поради това предложението не следва да бъде подкрепено в този му вид.

Без достатъчно ясни гаранции подобна уредба може да създаде риск от институционален натиск върху съдебната власт и да наруши баланса между властите.

В допълнение следва да се отчете действащата уредба на чл. 36 от Закона за съдебната власт, съгласно която решенията на Пленума и на колегиите на Висшия съдебен съвет подлежат на обжалване от заинтересованите лица в 14-дневен срок от съобщаването им. Макар в ЗСВ да не е дадено легално определение на понятието „заинтересовано лице“, съдебната практика приема, че това са лица, чиито права, свободи или законни интереси са или биха били пряко засегнати от административния акт, или за които актът би породил права или задължения.

В този смисъл, за да бъде едно лице правно квалифицирано като заинтересовано по смисъла на чл. 36 от ЗСВ, то следва да бъде пряко, непосредствено и лично засегнато от съответното решение. Такава хипотеза поначало не е налице за органи, осъществяващи държавновластнически функции, в това им качество (Определение № 8013/2023 г. по адм. дело № 6486/2023 г.).

8. С § 12 се предлага изменение на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ, с което се предоставя правомощие на Пленума на Висшия съдебен съвет да определя временно изпълняващ функциите председател на ВКС, председател на ВАС или главен прокурор при предсрочно прекратяване или изтичане на мандата на съответния титуляр. Предвижда се едно и също лице да не може да изпълнява съответните функции за срок, по-дълъг от 6 месеца, независимо дали е имало прекъсвания в изпълнението им. Пленумът на ВСС може да прекрати временното изпълнение на функциите и преди изтичането на този срок.

Това предложение не следва да бъде подкрепено, тъй като правомощието за определяне на временно изпълняващ функциите председател на ВКС, председател на ВАС или главен прокурор принадлежи на съответната колегия на ВСС, а не на Пленума.

Този извод е изрично застъпен и в практиката на Върховния административен съд. В Определение № 8013/19.07.2023 г. по адм. дело № 6486/2023 г. ВАС приема, че макар законодателят да е отделил процедурите за избор и предсрочно освобождаване на председателите на върховните съдилища и главния прокурор от тези за останалите административни ръководители, такова разграничение не е направено при определянето на временно изпълняващ функциите. Съдът изрично посочва, че при чл. 168, ал. 7 и чл. 175, ал. 4 от ЗСВ функциите се изпълняват от заместник, определен от съответната колегия на ВСС, като не е предвидено изключение за председателите на ВКС, ВАС и главния прокурор.

Същият извод е потвърден и с Определение № 9485/11.10.2023 г. по адм. дело № 8197/2023 г. на петчленен състав на ВАС. В него се приема, че в хипотезата на временно изпълнение на функциите съответната колегия на ВСС определя един от заместниците на административния ръководител, като това правомощие законодателят е предоставил изцяло на съответната колегия.

Предложената редакция на чл. 173, ал. 15 от ЗСВ противоречи на систематиката на действащата уредба и на даденото от ВАС тълкуване и в този вид не следва да бъде подкрепена.

Независимо от постановените съдебни актове и мотивите към тях, няма пречка за приемане на ново законодателно решение, но е необходимо уредбата да бъде ясна, непротиворечива и предвидима. Законът следва изрично да посочи компетентния орган, оправомощен да прави предложение за определяне на изпълняващ функциите на председател на ВКС, председател на ВАС и главен прокурор и за прекратяване на временното изпълнение на функциите, както и съответната процедура, така че да не възникват затруднения при прилагането на разпоредбата.

9. С § 13 се предлага изменение на чл. 175 от ЗСВ чрез създаване на нова ал. 6, съгласно която предложение за предсрочно освобождаване на главния прокурор могат да правят министърът на правосъдието, председателят на ВКС, Пленумът или Общото събрание на наказателната колегия на ВКС, омбудсманът, не по-малко от една пета от народните представители и Висшият адвокатски съвет.

Предложението необосновано разширява кръга от субекти, които могат да инициират процедура за предсрочно освобождаване на главния прокурор. Конституцията предвижда, че председателят на ВКС, председателят на ВАС и главният прокурор се назначават и освобождават от президента на републиката по предложение на Пленума на ВСС, като основанията за освобождаване са изрично посочени. В този смисъл не е ясно защо възможността за инициране на такава процедура се разширява единствено по отношение на главния прокурор. Подобен избирателен

подход нарушава вътрешната логика на конституционната уредба и създава необосновано различно третиране между трите висши длъжности в съдебната власт. С обикновен закон не може да се въвежда ред, който фактически допълва или променя конституционно установения механизъм за предсрочно освобождаване на главния прокурор. В този смисъл предложението поражда съмнение за противоречие с чл. 5 и чл. 8 от Конституцията. Поради изложеното предложената разпоредба не следва да бъде подкрепена в настоящия ѝ вид.

10. Относно § 14 следва да се посочи, че аргументи във връзка с предложеното въвеждане на двойни мнозинства са подробно изложени в т. 6 от настоящото становище.

11. Относно § 15 и § 16 следва да се посочи, че съображенията във връзка с предложеното въвеждане на смесен състав от двама съдии от Върховния касационен съд и един съдия от Върховния административен съд при обжалване на дисциплинарни наказания и заповеди за обръщане на внимание са подробно изложени в т. 7.1 от настоящото становище.

12. С § 19 се предвижда започналите производства по чл. 30, ал. 5, т. 3 и т. 9 от ЗСВ (дисциплинарни производства и производства за организиране и провеждане на конкурси за съдийски, прокурорски и следователски длъжности) да се довършват по новия ред.

С § 20 се предвижда невлезлите в сила актове, издадени на някое от основанията, посочени в новите ал. 8 и ал. 9 на чл. 30 от ЗСВ, да се отменят от органа, който ги е издал, освен ако бъде обосновано наличие на обстоятелства по чл. 30, ал. 10. Тези разпоредби са свързани с предложението по § 5, вариант 2, с което се въвежда ограничение Пленумът, съответно съдийската и прокурорската колегия, да приемат определени актове след изтичане на повече от една година от мандата на изборните членове. В обхвата на ограничението попадат актове от съществено значение за организацията и функционирането на съдебната власт, включително кадрови решения, назначения, повишавания, премествания, избор на административни ръководители, определяне броя на магистратите, както и решения относно организирането и провеждането на конкурси.

В този вид предложенията пораждат вътрешно противоречие и неясен обхват относно приложимия ред спрямо вече започналите производства и невлезлите в сила актове. От една страна, с § 19 се предвижда започналите производства по чл. 30, ал. 5, т. 3 и т. 9 от ЗСВ да се довършват по новия ред. От друга страна, с § 20 се предвижда невлезлите в сила актове, издадени на някое от основанията, посочени в новите ал. 8 и 9 на чл. 30, да бъдат отменяни от органа, който ги е издал, освен при наличие на обстоятелства по ал. 10. Така едновременно се допуска довършване на определени производства по новия ред и се предвижда отмяна на актове, постановени в рамките на сходни или свързани производства. Това създава риск от противоречиво прилагане, правна несигурност и засягане на стабилността на вече извършени процесуални действия.

Неясногата поражда и препращането към предложената ал. 10 на чл. 30, доколкото не са достатъчно ясно уредени предпоставките, редът и критерият, по които ще се преценява наличието на „обоснована необходимост“ и застрашаване на нормалното функциониране на съответния орган на съдебната власт.

Извън горното напълно подкрепяме с изразеното становище от директора на Националния институт на правосъдието с № ВСС-7444/22.05.2026 г. и вх. № ПГ-52-610-00-4/22.05.2026 г. на Народното събрание по посочените параграфи.

Намираме, че подобни преходни разпоредби следва да бъдат формулирани ясно, последователно и предвидимо, така че да не се допуска блокиране или обезсмисляне на вече започнали производства, както и да се гарантира правната сигурност и нормалното функциониране на съдебната система.

13.1. С § 24 са предложени два варианта на преходна разпоредба, уреждаща произвеждането на пряк избор на членове на ВСС от квотата на съдиите, прокурорите и следователите.

При вариант 1 се предвижда в срок до един месец от влизането в сила на закона ВСС да организира пряк избор на членове от професионалната квота, като изборът се провежда по реда на чл. 29а – чл. 29р от ЗСВ с хартиени бюлетини.

При вариант 2 също се предвижда в едномесечен срок от влизане в сила на закона ВСС да организира произвеждането на избори с хартиени бюлетини, като се въвеждат допълнителни правила относно броя и местоположението на избирателните секции. Предвижда се минималният брой секции да съвпада с броя и местоположението на окръжните съдилища, като при необходимост могат да се разкриват и повече от една секция в съответния съдебен район. Предлага се също чл. 29з, ал. 2, изречение второ от ЗСВ да не се прилага, като максималният брой съдии, прокурори и следователи, за които се определя една секция, е триста.

Производството по пряк избор по чл. 29а – чл. 29р от ЗСВ е многоетапна процедура, която включва свикване на общи събрания, издигане на кандидатури, публикуване на предложенията, представяне на документи от кандидатите, проверки, произнасяне по допустимостта, евентуално обжалване, изготвяне на списъци, изслушване, гласуване и възможност за съдебен контрол върху резултата. Самият закон предвижда предложенията за кандидати да се правят не по-късно от два месеца преди произвеждането на избора, а общото събрание да се провежда в две последователни съботи.

Поради това предвиденият едномесечен срок е несъобразен със законово установените срокове и е практически неизпълним, ако се разбира като срок за реално провеждане на целия изборен процес. Ако целта на вносителите е в едномесечен срок пленумът на ВСС единствено да започне организацията на избора, това следва да бъде изрично и ясно посочено в текста. В тази връзка прилагаме изготвени хронограми от

предходни избори на членове на Висшия съдебен съвет от професионалната квота.

Предложенията се нуждаят от прецизиране и по отношение на съотношението им с действащия ред по чл. 29а – чл. 29р от ЗСВ. Особено при вариант 2 следва ясно да се уреди дали се въвежда само специално правило относно избирателните секции, или се дерогират и други елементи от общия ред. В противен случай се създава риск от противоречиво прилагане на изборната процедура и от поставяне под съмнение на законосъобразността на произведения избор.

13.2. Организацията на прекия избор от страна на съдиите, прокурорите и следователите на представителите на професионалната квота във Висшия съдебен съвет е от съществено значение за укрепване на независимостта на всеки магистрат, което пряко рефлектира върху стабилността и доброто функциониране на съдебната система като цяло. Същевременно начинът на организиране на изборния процес дава отражение върху легитимността на самия орган и доверието в съдебната система.

В тази връзка следва да се отбележи, че въпросът за организацията на прекия избор на членове на ВСС от професионалната квота вече е бил предмет на задълбочено обсъждане от страна на Висшия съдебен съвет, включително чрез допитване до магистратската общност. Становища са били поискани от съдилищата, прокуратурите, Националната следствена служба и професионалните организации на съдии, прокурори и следователи, като такива са получени от 148 съдилища, ВКП, НСлС, множество районни и окръжни прокуратури, следствени отдели, както и от Асоциацията на българските административни съдии, Съюзът на съдиите, Българска съдийска асоциация и Камара на следователите в България. Направените от магистратите предложения и изразени мнения са обобщени в доклад на постъпили становища от органите на съдебната власт и професионалната общност по въпросите, обсъдени на заседанието на Пленума на ВСС на 13 март 2025 г., касаещи начините и способите за пряк избор на членове на Висшия съдебен съвет от съдиите, прокурорите и следователите, който е приложен към настоящото становище.

След анализ на постъпилите становища Пленумът на ВСС, с решение по Протокол № 14/29.05.2025 г., е приел гласуването в предстоящия избор на членове на ВСС от професионалната квота да се извърши с хартиена бюлетина, поради обективна невъзможност за своевременно изграждане и внедряване на нова електронна система, гарантираща тайната на вота, както и поради съмнения относно годността на съществуващата система за електронно дистанционно гласуване.

На следващо място, с решение по Протокол № 15/05.06.2025 г., т. 1.2, Пленумът на ВСС е приел предложението на Комисията по правни въпроси, предвиждащо отпадане на минималното изискване по чл. 29з, ал. 2, изр. второ ЗСВ за разкриване на избирателна секция за всеки петстотин съдии, прокурори или следователи. По този начин се цели Пленумът на ВСС, при приемане на правилата по чл. 29б ЗСВ, да може по-

гъвкаво да определи броя и местата на изборните секции, съобразявайки се с предложенията на органите на съдебната власт. Именно чл. 29б ЗСВ възлага на Пленума на ВСС, по предложение на съответните колегии и след обсъждане с органите на съдебната власт, да приема правила за произвеждането на избори на членове на ВСС от съдиите, прокурорите и следователите.

Със същото решение по Протокол № 15/05.06.2025 г., т. 1.3, Пленумът на ВСС е приел и предложението за изменение на чл. 29ж, ал. 1 ЗСВ, съгласно което общото събрание да се провежда в работен ден в две последователни седмици, вместо в две последователни съботи. В тази връзка още през 2025 г. ВСС е формирал становище с конкретни законодателни предложения, изпратени до министъра на правосъдието. Тези проектопромени следва да бъдат отчетени при обсъждането на § 24 от настоящия законопроект.

С оглед на изложеното, предлаганите изменения следва да бъдат подложени на съществена преценка и прецизиране преди евентуалното им приемане, като бъде осигурен баланс между гарантиране тайната на гласуване и включване на максимален брой магистрати в изборите. Част от предложенията преследват легитимни цели, свързани с повишаване на прозрачността, отчетността и ефективността при функционирането на Висшия съдебен съвет.

Особено внимание следва да се обърне на предложенията, които могат да доведат до ограничаване на конституционно установени правомощия, до необосновано разширяване на влиянието на органи извън съдебната власт, както и до създаване на предпоставки за политическо въздействие върху дейността на ВСС. Подобни изменения следва да бъдат допустими само при наличие на ясна законодателна цел, обективни критерии, пропорционални средства и достатъчно гаранции срещу нарушаване на институционалния баланс.

ДОКЛАД

ОТНОСНО: Постъпиви становища от органите на съдебната власт и професионалната общност по въпросите, обсъдени на заседанието на Пленума на ВСС на 13 март 2025 г., касаещи начините и способите за пряк избор на членове на Висшия съдебен съвет от съдиите, прокурорите и следователите.

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,

На 21 януари 2025 г. беше обнародван Законът за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт (ДВ, бр. 6/21.01.2025 г.), приет от 51-то Народно събрание на 15 януари 2025 г.

Съгласно § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗСВ, в срок от 6 месеца от влизането в сила на промените в ЗСВ, Народното събрание и органите на съдебната власт започват процедура за нов избор на членове на Висшия съдебен съвет.

Организацията на прекия избор от страна на съдиите, прокурорите и следователите на представителите на професионалната квота във Висшия съдебен съвет е от съществено значение за укрепване независимостта на всеки магистрат, което пряко рефлектира върху стабилността и доброто функциониране на съдебната система като цяло.

Същевременно начинът на организиране на изборния процес дава отражение върху легитимността на самия орган и доверието в съдебната система.

Ето защо, на 13 март 2025 год. се проведе заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет, на което бяха обсъдени процедурите, начините и способите за пряк избор на членове на Висшия съдебен съвет от съдиите, прокурорите и следователите, както и вариантите за упражняване на вот от тяхна страна.

Несъмнено, изборът на преки представители на съдиите, прокурорите и следователите в кадровия орган, като израз на вътрешно демократичните принципи и защитата на институционалната независимост, следва да бъде организиран по начин, който гарантира равнопоставено и активно участие на професионалната общност.

Очертавайки вариантите за провеждане на изборния процес и отчитайки затрудненията, съпровождащи всеки един от тях, като безспорна беше възприета необходимостта от инициране на широка професионална дискусия чрез проучване мнението на цялата магистратска общност.

Водени от възприетото разбиране Съдийската колегия на ВСС (СК на ВСС) и Прокурорската колегия на ВСС (ПК на ВСС) проведоха заседания, в рамките на които бяха приети следните решения:

I. След проведено обсъждане, с решение на СК на ВСС по протокол 11/18.03.2025 г., беше утвърден проект на писмо до съдилищата и професионалната общност за изразяване на становища по въпросите, обсъдени на заседанието на Пленума на ВСС на 13 март 2025 г., със срок за отговори до 15 април 2025 г.

Въпросите, отправени с изпратеното писмо, са следните:

Въпрос 1: Какъв е предпочитаният от съдиите във Вашия съд способ за гласуване от предвидените такива в действащата редакция на ЗСВ?

- чрез хартиена бюлетина;
- смесено с хартиена бюлетина и електронно дистанционно гласуване или смесено с хартиена бюлетина и машинно гласуване.

Въпрос 2: Ако гласуването е само на хартия, считате ли че следва да се проведе централизирано само в София, като ВСС поема разходите за транспорт, престой (дневни) и нощувка или следва да се организират секции в страната (колко, къде и по какви критерии да бъдат определени)?

Въпрос 3: Считате ли, че следва да се усъвършенства действащата система за електронно гласуване или следва да се разработи и внедри изцяло нова система?

Въпрос 4: Има ли необходимост от законодателни промени, относими към преките избори на членове на ВСС от професионалната квота? — Формата на предизборната кампания на кандидатите и статута на членовете на ВСС (да се посочат на кратко конкретни предложения).

II. С решение по протокол № 10/19.03.2025 г. на ПК на ВСС е прието да се изпрати писмо до изпълняващите функции „главен прокурор“ на Република България, до изпълняващите функции „директор“ на Национална следствена служба, до административните ръководители на апелативните, окръжните, военните и районните прокуратури, до административния ръководител на Софийска градска прокуратура, до Асоциацията на прокурорите в България и до Камарата на следователите в България за изразяване на становище, в срок до 11 април 2025 г., по отношение на:

Въпрос 1: Използваните способи за гласуване при сега действащата уредба:

- чрез хартиени бюлетини;
- смесено – с хартиена бюлетина, електронно дистанционно гласуване и машинно гласуване.

Въпрос 2: Предложения за оптимизиране на изборния процес при гласуване с хартиена бюлетина или смесено гласуване – брой и място на избирателните секции при настоящия нормативен регламент (чл. 29з, ал. 2, изр. 2 от ЗСВ); провеждане на избори в гр. София или в избирателни секции, организирани в органите на съдебна власт в страната; усъвършенстване на системата за електронно дистанционно гласуване или разработване и внедряване на нова система.

Въпрос 3: Необходимост от законодателни промени, относими към преките избори на членове на Висшия съдебен съвет от професионалната квота; формата на предизборната кампания на кандидатите и статута на членовете на Висшия съдебен съвет.

В отговор на изиратените иеема и поставените в тях въпроси, бяха получени становища от органите на съдебната власт и съсловните организации на съдиите и следователите. След извършен анализ и систематизиране на постъпилата информация е изготвено следното обобщение:

I. Съдилища и съсловни организации.

Получени са отговори от 148 съдилища, както и от Асоциацията на българските административни съдии, Съюзът на съдиите и Българска съдийска асоциация.

От 32 съдилища не са постъпили становища.

По въпрос 1:

Видно от приложената към настоящото обобщение Таблица 1, пресобладаващо предпочитаният от съдиите способ за гласуване е „смесено с хартиена бюлетина и електронно дистанционно гласуване“.

Това становище е подкрепено от 113 съдилища.

Някои съдилища са представили резултатите от гласуването по брой гласове на съдии, а не като общо решение, прието за съответния орган. За целите на обобщаването, в тези случаи е взет предвид способът, за който е гласувало мнозинството (*конкретните гласове са видни в приложената Таблица 1*).

Идентично са становищата на Българска съдийска асоциация и Асоциация на българските административни съдии, които също подкрепят „смесено с хартиена бюлетина и електронно дистанционно гласуване“.

Въпросите свързани с начина и способите за пряк избор на членове на ВСС от съдиите, прокурорите и следователите са обсъдени на заседание на Пленума на Върховния административен съд (ВАС), проведено на 26 март 2025 г. В резултат на състоялата се дискусия и видно от последвалото гласуване, за хартиена бюлетина са гласували 31 съдии, а за смесено гласуване са гласували 67 съдии. За „смесено - хартиена бюлетина и електронно гласуване“ са гласували 78 съдии, а 20 съдии са гласували против този вариант. Съответно за „смесено - хартиена бюлетина и машинно гласуване“ са гласували 19 съдии, а 77 съдии са против.

От Административен съд Разград уточняват, че ако все пак има основателни съмнения в годността на системата за достоверно отчитане на резултатите от гласуването, то да бъде чрез хартиена бюлетина, в избирателните секции по седалището на всеки окръжен съд.

В Районен съд Ихтиман всички опции за гласуване са получили равен брой гласове, а в Районен съд Димитровград тримата гласували съдии са гласували за трите възможни варианта.

„Смесено гласуване с хартиена бюлетина и машинно гласуване“ са предпочели три съдилища (Районен съд Велинград, Районен съд Дулово, Районен съд Севлиево – с мнозинство).

Вариант „хартиени бюлетини“ с подкрепен от 25 съдилища. Този вариант е подкрепен и от Съюза на съдиите.

В допълнение към предвидените в писмото до съдилищата способности за гласуване, на места е направена конкретизация по отношение смесения способ, а Районен съд - Нова Загора подкрепя вариант „смесено гласуване“ без да е конкретизирано за кой конкретно вид.

Административен съд Ловеч, Районен съд Гоце Делчев, Районен съд Кула, Районен съд Монтана, Районен съд Несебър като предпочитан способ за гласуване категорично заявяват „Електронно дистанционно гласуване“, сочейки го с оглед удобство и непрекъсване на работния процес. В рамките на предложенията по въпрос № 4, от Административен съд Хасково предлагат да бъде предвидено само електронно дистанционно гласуване.

Съдиите от Районен съд Велико Търново предпочитат гласуване с „хартиена бюлетина или при възможност само машинно гласуване“, а в становището си, от Административен съд Пазарджик предлагат при законодателни промени да се предвиди гласуване само с хартиени бюлетини.

По въпрос 2: „Ако гласуването е само на хартия, считате ли че следва да се проведе централизирано само в София, като ВСС поема разходите за транспорт, престой (дневни) и нощувка или следва да се организират секции в страната (колко, къде и по какви критерии да бъдат определени)?“

Както и в отговор на предходния въпрос, от някои органи са изпратени становища съдържащи брой гласове, подкрепящи различни варианти. В този случай, за целите на обобщението, е отчетен вариантът подкрепен от най-много съдии.

Ако гласуването е само на хартия, най-често срещаният отговор на този въпрос е то да се извършва в секции в окръжните съдилища.

По този начин са отговорили 88 съдилища, както и Българска съдийска асоциация и Асоциация на българските административни съдии. Този вариант е предпочитан и от още някои съдилища, които го предлагат като алтернативен вариант на секции по апелативно ниво („на окръжно или апелативно ниво - Районен съд Крумовград, Окръжен съд Кърджали например, Районен съд Нови пазар). Окръжен съд Кюстендил например предлагат секции по района на съответния апелативен съд, но ако решението е да се изградят по-голям брой секции – в рамките на съответните окръжни съдилища.

Извън горната бройка някои съдилища са посочили конкретен окръжен съд - напр. секции в Окръжен съд Велико Търново, в Окръжен съд Враца, в Окръжен съд Добрич, в Окръжен съд Стара Загора, в Окръжен съд Пловдив и др.

От Окръжен съд Велико Търново избират гласуване в секции във всеки окръжен съд, а в случай на затруднения е посочено такива да бъдат открити в апелативните съдилища. Районен съд Омуртаг са предложили организиране на секции в окръжните съдилища и централна избирателна комисия.

Някои от съдилищата предложили гласуване в избирателни секции в окръжните съдилища, са внесли допълнителни конкретики, както следва:

- В секционната комисия да участват представители на окръжния съд, районния съд и административния съд (Административен съд Плевен, Административен съд Сливен, Окръжен съд Перник);

- В секции в окръжните съдилища, където да гласуват всички съдии, вкл. административните (Районен съд Петрич). В съответната окръжна секция да могат да гласуват съдиите от района на съда (Районен съд Бяла Слатина, Окръжен съд Перник, Районен съд Козлодуй);

- В секции в окръжните съдилища, като всички окръжни и районни съдии от съдебния район на окръжния съд да гласуват в тези секции. Административните и апелативните съдии също може да гласуват в тези секции, а в секция на СГС да гласуват съдиите от ВКС и ВАС. В последната секция да се позиционира и Централната избирателна комисия (Окръжен съд Видин);

- В секции в окръжните съдилища, където да гласуват съдиите от съответните районен, окръжен, апелативен, военен и административен съд, като изрично се предвиди кой е съответния съд – по месторабота или по местоживеене (Административен съд Пловдив);

- В секции в окръжните съдилища, където да гласуват съдиите от всички районни съдилища от съответния съдебен район, както и от съдиите от съответния най-близък административен, апелативен и военен съд (Районен съд Разлог, Районен съд Сандански);

- В секции в окръжните съдилища (където да гласува и административния и районния съд), като се предвиди възможност за гласуване и на друго място, когато съдията е в отпуск или е командирован (Административен съд Пазарджик, Районен съд Пазарджик);

- В секции в окръжните съдилища, като в София могат да бъдат и повече (Административен съд София - област, Административен съд Силистра);

- В секции в окръжните съдилища без да се ограничава организирането на секцията от броя на магистратите (Районен съд Търговище).

Прави впечатление и друга тенденция при този вид гласуване – значителна част от предложенията (29 броя) са за провеждане на изборите в работен ден, като в голямата си част са за гласуване в два последователни работни дни, като някои от тези предложения са в отговор на въпрос 4.

Освен гласуване в секции в окръжните съдилища, от 14 съдилища са подкрепили варианта ако гласуването е само на хартия, то да се организира в секции в апелативните съдилища.

От Съюза на съдиите считат, че гласуването следва да бъде организирано съобразно действащата нормативна уредба, уточнявайки, че при законодателна инициатива за промяна, за подходящ критерий предлагат съответните апелативни райони.

Вариантът „централизирано гласуване само в София“ е подкрепен от 17 съдилища. От Районен съд Видин равен брой съдии са гласували за централизирано гласуване в София (4 съдии) и за секции в страната (4 съдии)

Извън изброените варианти са постъпили и единични предложения като например: „гласуване в 28 секции организирани по области“, „в секции“, „в страната в административните центрове на всички областни градове“, „в секции в страната по съдебни райони“, „секции в страната“, „във всеки орган на съдебната власт“, „секции във всички съдилища“, „по място работа“, „не подкрепят гласуване само на хартия“. Има и съдилища, които не изразяват становище и/или пямат становище.

По въпрос 3: Относно въпросът дали следва да се усъвършенства действащата система за електронно гласуване или следва да се разработи и внедри изцяло нова система са постъпили следните становища:

За варианта да бъде „усъвършенствана действащата електронна система“ са гласували 58 съдилища и мнозинства. За този вариант са гласували също Българска съдийска асоциация и Асоциация на българските административни съдии.

От Съюза на съдиите изтъкват, че възможността за усъвършенстване на действащата система е отречена от нейния разработчик, а към момента използването ѝ е практически невъзможно заради изтеклите срокове за поддръжка. Същевременно се сочи, че внедряването на нова система ще изисква удължаване на шестмесечния срок за започване на процедурата, тъй като оставащият срок е недостатъчен за провеждане на процедура за обществена поръчка.

Опцията „внедряване на нова система“ са подкрепили 19 съдилища.

Съдилищата, които одобряват действащата система, както и тези които не подкрепят нито един от двата дискуссионни варианта (нито за усъвършенстване, нито за разработване на изцяло нова система) или заявяват, че системата не следва да се усъвършенства, но не сочат за внедряване на нова, са 18 броя.

Сред получените писма има значителен брой такива, в които се изтъква, че съдиите не притежават специални знания и експертиза и не са технически компетентни да изразят становище по този въпрос или че решението има управленски характер. Други са посочили, че не изразяват становище.

Интерес представляват някои направени предложения отнесени към всеки от посочените варианти. Така например, от Административен съд Назарджик предлагат внедряването на нова система да се предвиди за следващи избори. Усъвършенстването на действащата система да се реализира посредством разработване на повече системи за контрол, предлагат от Административен съд Перник. Изискване при усъвършенстването на системата е поставено от Административен съд Хасково, които настояват при прилагането ѝ да не се събират и съхраняват идентификатори, номера и др. подобни, посредством които да е възможна последваща идентификация на гласувалия. От Районен съд Чирпан предлагат изцяло нова система, като по отношение на сорс кодовете – да се предвиди двоен механизъм за запазване на сигурността им, освен с парола.

В отговор на въпрос № 4, от Административен съд София – град са предложили системата за електронно гласуване да не позволява повече от едно гласуване от един IP адрес. По идентичен начин, от Районен съд Благоевград предлагат законодателна промяна, с която да се поставят критерии, на които да отговаря електронната система. Сходно становище, в отговор на въпроса за законодателни промени, с постъпило и от Съюза на съдиите, които предлагат законово регламентирани изисквания към системите за електронно и машинно гласуване.

Общото, което обединява повечето становища, е изразеното в тях желание при избора на вариант да се гарантира тайната на вота и правилното отчитане и създаването на технически гаранции, които да осигурят честността на електронния вот.

Въпрос 4: По отношение необходимостта от законодателни промени относими към преките избори на членове на ВСС от професионалната квота, формата на предизборната кампания на кандидатите и статута на членовете на ВСС са постъпили множество предложения. Без да са изчерпателно изброени (*в пълнота са отразени в Таблица 1*), най-често застъпените от тях са следните:

Ключово място заема предложението, което пряко кореспондира с най-масовия и предпочитан способ за гласуване – в секции в окръжните съдилища. С него се предлага изменение на разпоредбата на чл. 29з, ал. 2 ЗСВ, така че да отпадне посочения в закона брой съдии, с оглед гласуване организирано по места в окръжните съдилища, в които участват всички съдии от района на съответния окръжен съд (Административен съд Плевен). От Окръжен съд Враца, Районен съд Мездра, Окръжен съд Търговище, Районен съд Велико Търново и Районен съд Бяла Слатина също предлагат изменение на чл. 29з, ал. 2 ЗСВ като вместо една избирателна секция за всеки 500 съдии, да се предвиди организиране на избирателна секция към всеки окръжен съд и отпадне изискването за минимум 500 човека.

От Районен съд Габрово предлагат законодателна промяна в чл. 29а, ал. 5 от ЗСВ, така че свикването на Общи събрания на съдиите, прокурорите и следователите да може да се извършва и по искане на най-

малко 200 съдии, 150 прокурори или 50 следователи - при бездействие на останалите оправомощени за това органи. От там предлагат произнасянето по допустимостта на предложенията за кандидатури за членове на ВСС по чл. 29г, ал. 3 от ЗСВ да се възложи на Избирателните комисии на съдиите, прокурорите и следователите, вместо на съответните колегии на ВСС.

Относно статута на членовете на ВСС, органите, които подкрепят запазването му като постоянно действащ орган са 10 броя, в това число и Съюзът на съдиите. Съответно броят на органите, които считат, че членовете на бъдещия ВСС от професионалната квота не следва да се откъсват от преките си магистратски задължения и ВСС следва да стане непостоянно действащ са 30 броя, за което предлагат да бъдат инициирани законодателни промени. Органите, които считат, че статутът на ВСС трябва от постоянен да стане непостоянен са направили и други предложения в тази връзка, като например членовете да заседават на сесии и видеоконференция, а присъствено само при необходимост, както и да продължат да работят като магистрати с намалена натовареност.

Освен ВСС да не бъде постоянно действащ орган, е постъпило предложение да се предвиди възможност и за отзоваване на неговите членове. В случай, че ВСС остане постоянно действащ – да не делегира на други органи на съдебната власт свои задължения, които са му възложени, в частност атестационните комисии. Да се заложи представителство на квотен принцип за всеки апелативен район при прекия избор, т.е. да има поне по един представител от апелативните райони.

Любопитно е предложението на Апелативен съд Велико Търново, които предлагат ВСС да не е постоянно действащ и да няма избор на членове на ВСС, а те да са регламентирани по право. Това трябва да бъдат председателите на двете върховни съдилища, които са членове по право, председателите на петте апелативни съдилища, както и председателят на СГС, като най-голям окръжен съд в страната, председателят на СРС и един председател на административен съд, може би на София – град. Останалите членове на ВСС да се избират от Народното събрание. Аргумент за това предложение е, че това са административните ръководители на най-големите съдилища, които имат поглед върху работата на съдилищата и най-добре познават проблемите на всеки един район.

Значителен брой органи предлагат изменение в ЗСВ, така че на кандидатите за членове от професионалната квота да се осигури ползване на служебен платен отпуск за провеждане на предизборната кампания или да се предвиди допълнителен отпуск за кампанията, както и командировъчни разходи за пътни и нощувки на кандидатите.

От Окръжен съд Перник, Районен съд Перник, Окръжен съд Кърджали, Окръжен съд Пазарджик, Районен съд Пазарджик, Районен съд Панагюрище, Районен съд Стара Загора предлагат ако някой от членовете на ВСС подаде оставка или освободи засманата длъжност на друго основание, на негово място да встъпва следващият в списъка на кандидатите, събрал най-много гласове. От Окръжен съд Кърджали

конкретизират, че нов избор следва да се проведе при липса на съгласие за встъпване.

Постъпили са и предложения засягащи квотите, като например да се увеличи професионалната квота, а парламентарната да се заличи или ако има парламентарна - тя да бъде от бивши съдии и прокурори (Районен съд Видин). Подобно с и становището на Окръжен съд Кюстендил (увеличение на броя на съдиите от професионалната квота, намаление на партийната). Районен съд Пещера предлага всички членове на СК на ВСС от професионалната квота да са само от професионалната квота и да се предприемат мерки за конституционни промени. Предложения касаящи квотите са направени и от Съюза на съдиите. Те се отнасят до ограничаване възможността действащи магистрати да бъдат избирани в т.нар. „парламентарна квота“ и настояват за повишаване прозрачността на избора на членове на ВСС от страна на Народното събрание чрез осветляване процеса по номиниране, възможност за предлагане от страна на останалите професионални общности и университетите, провеждане на открити процедури по изслушване на кандидатите с възможност да им бъдат отпращани въпроси. От Районен съд Стара Загора изразяват становище, че броят на съдиите във ВСС трябва да бъде по-голям.

Асоциацията на българските административни съдии считат за необходимо да има законодателни промени по отношение на определянето на избирателни секции, съответно на секционни избирателни комисии – (броя и начина на избиране на секционните избирателни комисии), а провеждането на изборите задължително трябва да бъде в работен ден от 8:00 до 20:00 часа.

Вероятно опитът от последните проведени избори през 2022 г. е провокирал значителния брой предложения за законодателни промени регламентиращи поредността на избора, а именно първо да се осъществи този от парламентарната квота. Сходство има предложението изборът на членовете от професионалната квота да се проведе паралелно с избора на членовете от парламентарната квота, а при невъзможност – първо да бъде осъществен този от парламентарната квота (Окръжен съд Пловдив). Темата е обсъдена и от Окръжен съд Сливен, които имат по-различна гледна точка. Те предлагат при проведен пряк избор от съответната професионална квота, избраните членове да встъпят на мястото на старите членове от професионалната квота, без да е необходимо тяхната дейност и встъпването им да е обвързано с избора на квотата на Народното събрание.

Сред често срещаните са предложенията, насочени към технологизация на изборния процес с цел неговото оптимизиране и повишаване на ефективността, прозрачността и сигурността му.

Сред тях, като примери могат да се изведат: изслушването на съдиите да се излъчва онлайн; кандидатите да представят онлайн концепциите си и отговарят на въпроси/кампания чрез лични срещи по места; да се осигури видеонаблюдение на провеждането на избора; всеки кандидат в подходяща електронна форма да се представи и изложи своите виждания в единна

електронна платформа и да бъдат организирани дебати между кандидатите за членове на ВСС; да се ограничи броя на събранията в периода на предизборната кампания чрез видеоконференция и предварителни видеообращения на кандидатите; предизборната кампания на кандидатите да бъде организирана с допустими средства и начини, които да позволяват достигане до най-широк кръг гласувачи; по отношение предизборната кампания, кандидатите предварително да заявят съдилищата, които ще посетят и да се изготви график, за да могат съдиите, които искат да се запознаят с концепциите им да организират работата си; срещи по апелативни райони с кандидатите, предавани чрез различни платформи като zoom; освен срещи по места и да се предвиди представяне в електронна платформа; писмено излагане на програмата на кандидатите и качването ѝ на сайта на ВСС - две седмици преди гласуването. Подобно предложение е направено и от Съюза на съдиите, които предлагат да бъде осигурена възможност от страна на ВСС за провеждане на дискусии между кандидатите и платформа за представяне на техните концепции извън предвиденото изслушване.

В заключение, следва да се направи разграничение между две групи отговори. От една страна – тези, с които се декларира липса на предложения или становища относно необходимостта от законодателни промени, и от друга – онези, с които изрично е заявено, че такива промени не са необходими. В първата категория попадат 29 съдилища, а във втората 25, включително Българска съдийска асоциация. Това различие е от значение при интерпретирането на институционалните нагласи към евентуалната промяна в нормативната уредба.

Макар и да не претендира за изчерпателност, настоящото изложение има за цел да обобщи най-често срещаните предложения отнасящи се до прекия избор на членове на Висшия съдебен съвет от съдиите. Подробна систематизация на всички идентифицирани предложения се съдържа в Таблица 1, като настоящият преглед служи за очертаване на общите тенденции и нагласи на професионалната общност по темата.

II. Прокуратури, НСлС, следствие и Камара на следователите в България

В отговор на изпратените писма са получени отговори от г-н Борислав Сарафов, и.ф. главен прокурор на Република България, Национална следствена служба, Окръжна прокуратура София, Районна прокуратура Елин Пелин, Районна прокуратура Благоевград, Районна прокуратура Кюстендил, Окръжна прокуратура Пловдив, Апелативна прокуратура Варна, Окръжна прокуратура Разград, Районна прокуратура Бургас, Военно-окръжна прокуратура Пловдив, както и от Камарата на следователите в България.

С писмо с вх. № ВСС-6430/07.04.2025 г. г-н Борислав Сарафов, и.ф. главен прокурор на Република България, информира, че предоставената от него информация е обобщена и представлява единна позиция от името на

Прокуратурата на Република България относно начина и способа на гласуване за пряк избор на членове на ВСС.

В полученото от Окръжна прокуратура София писмо, с вх. № 6430/111.04.2025 г., също се съдържат някои обобщени отговори, а именно от Следствен отдел в Окръжна прокуратура София, Районна прокуратура Ботевград и Районна прокуратура Костинброд.

Въпрос 1: Относно използваните способы за гласуване при сега действащата уредба (чрез хартиени бюлетини или смесено – с хартиена бюлетина, електронно дистанционно гласуване и машинно гласуване), от получените отговори предпочитат е смесеният способ – **чрез хартиена бюлетина, електронно дистанционно и машинно.**

Това е вариантът изведен на база извършеното обобщение в писмото на и.ф. главният прокурор, както и съдържащ се в отговорите на Следствен отдел в Окръжна прокуратура София, Районна прокуратура Ботевград, Районна прокуратура Елин Пелин, Районна прокуратура Костинброд, Районна прокуратура Кюстендил, Окръжна прокуратура Пловдив, Окръжна прокуратура Разград, Районна прокуратура Бургас, Военно-окръжна прокуратура Пловдив.

Предложението на НСлС по този въпрос е гласуването да се проведе **чрез хартиена бюлетина**, по образец утвърден от ВСС. С **хартиени бюлетини** предлагат да се гласува и от Окръжна прокуратура София, както и от Районна прокуратура Благоевград. Същевременно, в писмото си Апелативна прокуратура Варна излагат, че част от прокурорите подкрепят гласуването с хартиена бюлетина, друга част – смесено такова.

Въпрос 2: При гласуване с хартиена бюлетина или смесено гласуване, в обобщеното писмо на и.ф. главният прокурор е предложен вариантът за **централизирано гласуване в гр. София.**

Икономически най-обосновано е Общото събрание и гласуването да се проведат в един ден и на едно място, в **една избирателна секция в град София**, според НСлС.

Вариантът гласуването да се проведе в избирателни секции, разкрити в ОСВ (**например в апелативните центрове**) е подкрепен от Окръжна прокуратура София и Районна прокуратура Костинброд. От Следствен отдел в Окръжна прокуратура София също предлагат гласуването да се проведе в избирателни секции, разкрити в ОСВ (**например в апелативните или окръжните центрове**), като при гласуване с хартиени бюлетини да се създаде една централна избирателна комисия, която да обяви резултата.

Да се гласува в секции, разположени във всеки областен град, е предложено от Районна прокуратура Благоевград.

Провеждането на изборите **в секции в окръжните прокуратури**, се подкрепя от Окръжна прокуратура Пловдив. От Апелативна прокуратура Варна също предпочитат провеждане на изборите в избирателни секции, организирани в окръжните райони и подкрепят възможност за откриване на секции във всяка окръжна прокуратура. Гласуване в секции в окръжните прокуратури е посочено и от Районна прокуратура Бургас, но

като вариант единствено при невъзможност за усъвършенстване на дистанционното гласуване.

Камарата на следователите в България са посочили, че една изборна секция с хартиена бюлетина е напълно достатъчна според броя на застъпватни бройки (под 500).

Сред често срещаните предложения е това за провеждане на изборите в работен ден.

Въпрос 3: Относно системата за електронно дистанционно гласуване и дали тя да бъде усъвършенствана или да бъде разработена изцяло нова, в писмото на и.ф. главният прокурор е подкрепен вариантът за усъвършенстване на системата за електронно дистанционно гласуване, с оглед подобряване сигурността ѝ, за целите на гарантиране достоверността на вота и запазване на неговата анонимност.

От НСлС изтъкват, че е необходимо надграждане и сертифициране на системата. Същевременно сочат, че преценката дали е нужно усъвършенстването ѝ или разработването и внедряването на нова система следва да бъде извършена от специалисти в областта на информационните технологии и киберсигурност и размера на финансовите средства. Различен отговор е посочен от Районна прокуратура Елин Пелин, които намират системата за удачно разработена и те не са срещали трудности с нея.

Военно-окръжна прокуратура Пловдив застъпват становище, че трябва да бъде разработена и внедрена нова система за електронно дистанционно гласуване. От Камара на следователите в България поддържат същото виждане, но под условие стартирането на изработката на изцяло новата система за гласуване да започне при вече избран нов състав на ВСС.

Въпрос 4: Относно необходимостта от законодателни промени, относими към преките избори на членове на Висшия съдебен съвет от професионалната квота, формата на предизборната кампания на кандидатите и статута на членовете на Висшия съдебен съвет, са получени следните становища:

Видно от писмото на и.ф. главния прокурор повечето прокуратури не са взели отношение, а направили го, в по-голямата си част считат, че не се налага извършването на законодателни промени. Подобно е и изразеното от Военно-окръжна прокуратура Пловдив становище.

Становището ВСС да остане постоянно действащ орган е подкрепено от НСлС, за разлика от това на Камарата на следователите, които считат, че членовете следва да останат магистрати.

От НСлС предлагат връщане на т.н. „кариерни бонуси“ за членовете на ВСС след приключване на мандата им. Това предложение е подкрепено и от Военно-окръжна прокуратура Пловдив.

Във връзка с провеждането на предизборната кампания, от НСлС отправят предложение за организиране на предизборни срещи лично и посредством видеоконференции, а от Камара на следователите в България

предлагат стартиране на изборна седмица. От там са направени и други предложения във връзка с кампанията, като:

Кандидатът предварително да заяви и посещава ОСВ за запознаване с концепцията и получава въпроси. В началото на изборната седмица той получава въпроси, становища и запитвания от организации, сдружения, магистрати и др. заинтересовани лица, като отговорите се публикуват на интернет страницата на ВСС минимум 24 часа преди Общото събрание. Последното да бъде в края на изборната седмица (събота), на което се конструират изборните секции и изборителната комисия, и изслушване на кандидатите – с подходяща интернет платформа, съответно изборите се провеждат на следващия ден (неделя) и гласуването е в часовия диапазон както до сега. От Окръжна прокуратура Пловдив предлагат обезпечението на гласуването да бъде осигурено от служители.

Апелативна прокуратура Варна предлага провеждане на предварителен вот в района на всяка апелативна прокуратура, както и да бъде осигурена възможност за отправяне на дистанционна форма на въпроси и даване на отговори по тях, преди провеждане на среща с изборителите.

Камарата на следователите отново акцентира за отпадане на ангажирането на магистратите в почивните дни – онлайн Общо събрание в петък, ден за размисъл в събота и гласуване в неделя. На следващо място предлагат в изборителните списъци да се добавят и съответните длъжности на младши магистрати, които също имат право да гласуват (предложение, направено и от съдиите).

Прекият избор на членове на ВСС от професионалната квота да бъде проведен единствено след като Народното събрание проведе избор на членове от парламентарната, г.нар. обществена квота, е предложение, което беше издигнато и от не малко на брой съдилища, а тук е направено от Камара на следователите в България.

Предложението кандидатите да ползват платен годишен отпуск в деня на предизборните срещи, което беше подкрепено и от значителен брой съдилища, е направено и от НСЛС.

В писмото на Камарата на следователите се съдържат и други, допълнителни предложения, не относими към прекия избор на членове на ВСС, но имащи значение за функционирането на органите, а именно уеднаквяване на режима на командироване и отпадне становище от КАК-ПК при командироване на прокурори и следователи.

В заключение, активното участие на професионалната общност в обсъждане механизма на изборите и събирането на становища от нея, не само че гарантира допълнителна легитимност на изборния процес, но и води до ангажираност на магистратите в него. Обобщаването и анализът на получените становища представлява важен инструмент за формиране на обосновани и съобразени с обществения интерес предложения за законодателни промени.

Ето защо, на база получените становища е възможно да бъдат аргументирани предложения за изменение на действащата нормативна уредба, така че тя да може в пълна степен да отговори на обществените очаквания. Предоставянето на постъпилите писма от органите на съдебната власт и техните професионални организации на министъра на правосъдието, който е носител на законодателна инициатива, кореспондира с принципите на публичност и прозрачност и следва да се разглежда като форма на активно институционално взаимодействие.

ПРОГРАМА НА ИЗВОРИТЕ НА ЧЕПОВЕ НА ВРСЦИЯ СЪЩЕСТВЕН СЪВЕТ ОТ РАБОТАТА НА СЪТЪРИТЕ, ПРОКУРОРИТЕ И СЛЕДОВАТЕЛИТЕ 2022 Г.

ПОДАВАНЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЯ:
 СЪДОВАТА ПАЛАТА - ДО 4 АПРИЛ 2022 Г. - 30 ДНИ;
 СЪДЪВ - ДО 18 АПРИЛ 2022 Г. - 44 ДНИ;
 ПРОКУРОРИ - ДО 2 МАЙ 2022 Г. - 58 ДНИ.

2022
ОБЩАТА

Д	В	С	Ч	И	Г	Д
1	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28						

Д	В	С	Ч	И	Г	Д
1	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28						

Д	В	С	Ч	И	Г	Д
1	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28						

П	В	С	Ч	П	П
9 Дарожніцтва на камп'ютарнае праграмаванне, з улікам пераказу на інтэрнет-сайт, на ВДС, скаржына ад 29г, м.5 б-3СБ-С-БІДІ					
Цыфравыя іл. паслугі на прадстаўленні 90 мінуты чыстае, скаржына ад 28г, м. 3 б-3СБ ПРСКУРОРІ - ПАВ'ЯСАДІА	10	11	12	13	15
16	17	18	19 [КАРЛІ СПРОКА на прадстаўленні на адрасе і станаўленні, скаржына ад 29г, м.2 СІЕДОВАДІА	20	22
23 [КАРЛІ СПРОКА ЗА ПОДАВАДІ ДІА ЛОКУМІНІАЦІА ПУЕДЛОЖЕНІЯ КАНДІДАТА ЗА ІНЖЫНІРА ЧАВІАВІА, скаржына ад 29г, м. 4 б-3СБ Інфармацыя ад ІНЭС і карпаратыўнага адрасу на адрасе прадстаўленні канцэрту, з улікам пераказу на інтэрнет-сайт, на ВДС, скаржына ад 28г, м.2 б-3СБ-СПРОКУРОРІ Інфармацыя на адрасе прадстаўленні на адрасе прадстаўленні на ВДС, скаржына ад 29г, м.3 б-3СБ СІЕДОВАДІА	24	25 Дарожніцтва на камп'ютарнае праграмаванне, з улікам пераказу на інтэрнет-сайт, на ВДС, скаржына ад 29г, м.5 б-3СБ-С-БІДІА	26 Дарожніцтва на камп'ютарнае праграмаванне, з улікам пераказу на інтэрнет-сайт, на ВДС, скаржына ад 29г, м.5 б-3СБ-С-БІДІА	27	29
30	31				

2022
ABLYCOT

II	B	C	II	II	C	H
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

2022

ORIONEPPI

II	B	C	II	II	C	H
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

2022

ORIONEPPI

II	B	C	II	II	C	H
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						